

ਉਡਣਾ ਸਿੱਖ - ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ

ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਸੱਤਰ ਮੁਲਕਾਂ 'ਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਦੌੜ ਦੌੜਿਆ। ਬਿਆਸੀ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ 'ਚ ਉਨਾਸੀ ਵਾਰ ਉਹਨੂੰ ਜਿੱਤ ਨਸੀਬ ਹੋਈ। ਅਜੇ ਤੱਕ ਏਸ਼ੀਆ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਹਦੇ ਜਿਹਾ ਹੋਰ ਦੌੜਾਕ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। 1960 ਵਿਚ ਉਹਨੇ 400 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੌੜ 45.6 ਸੈਕਿੰਡ ਵਿਚ ਲਾਈ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅੱਜ ਤਕ ਵੀ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਕੋਈ ਅਥਲੀਟ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ। ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨੂੰ ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਮੀਲ ਦੌੜਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਇਸ ਅਦੁੱਤੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਏਨਾ ਕੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦਾ ਬਚਪਨ ਪੱਛਮੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁਜ਼ਫ਼ਰਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਕੋਟ ਅੱਦੂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਿੰਡ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ ਵਿਚ ਬੀਤਿਆ। ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਾਇਆ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਹੀ ਉਠ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੌਸਣ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੇ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਅੱਠ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਖੇਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੰਜ ਭਰਾ ਸਨ ਤੇ ਤਿੰਨ ਭੈਣਾਂ। ਪਿੰਡੋਂ ਪੰਜ-ਛੇ ਮੀਲ ਦੂਰ ਉਹ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂਦਾ। ਤਪਦੀਆਂ ਧੁੱਪਾਂ ਵਿਚ ਰੇਤਲੇ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਉਹਦੇ ਪੈਰ ਭੁੱਜਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੌੜਨ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿੱਕਰ ਦੀ ਛਾਵੇਂ ਜਾ ਕੇ ਠੰਢੇ ਕਰਦਾ। ਠੰਢੀ ਛਾਂ ਦੀ ਤਾਂਘ ਵਿਚ ਉਹ ਇਸ ਮਹਾਨ ਦੌੜਾਕ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੌੜਾਂ ਸਨ।

1947 ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਸੱਤਵੀਂ-ਅੱਠਵੀਂ 'ਚ ਪੜ੍ਹਦਾ

ਅਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਅਦੁੱਤੀ : ਅਦਭੂਤ,
ਨਿਰਾਲੀ,
ਵਿਲੱਖਣ

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਫੁਲਿਆ ਨਹੀਂ
ਸਮਾਇਆ : ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ
ਮੂਹਰੇ : ਅੱਗੇ

ਸੀ। ਉਹਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਮੱਖਣ ਸਿੰਘ, ਮੁਲਤਾਨ ਫੌਜ ਵਿਚ ਸੀ। ਪਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੰਗਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਜੀਵਨ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਮੁਲਤਾਨ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਕਾਮਯਾਬੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 1952 ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਹੋਈ। ਉਸ ਦਿਨ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਫੁਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਮਾਇਆ।

1953 ਵਿਚ ਉਹਨੂੰ ਦੌੜ-ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਉਦੋਂ ਉਹਦੀ ਉਮਰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਯੂਰਪ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਅਥਲੀਟ ਵੀਹ-ਬਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਿਖਰ ਛੋਹ ਲੈਂਦੇ ਸਨ।

ਸਰੀਰ ਪੱਖੋਂ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। ਛਾਤੀ ਦਾ ਘੱਟ ਨਾਪ ਉਸ ਲਈ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ 'ਚ ਵੱਡੀ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ। ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਹਦੀ ਮਿਣਤੀ ਕਰਕੇ ਪਿਛੇ ਮੌਜੂਦ ਦਿੰਦੇ। ਰੰਗਰੂਟੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਜੁਆਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਕਰਾਸ ਕੰਟਰੀ ਵਿਚ ਛੇਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ, “ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੌੜ ਲਏਂਗਾ ?”

ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੌੜ ਕਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਐ ?” ਜਦੋਂ ਉਹਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 400 ਮੀਟਰ ਟਰੈਕ ਦਾ ਇਕੋ ਚੱਕਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ, “ਇਕ ਚੱਕਰ ਛੱਡ ਮੈਂ ਦਸ ਚੱਕਰ ਲਾ ਸਕਦਾਂ।”

ਫਿਰ ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਇਕੋ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਦਸ ਚੱਕਰਾਂ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਉਦੋਂ ਉਹਦਾ ਟਾਈਮ ਇਕ ਮਿੰਟ ਤਿੰਨ ਸੈਕੰਡ ਸੀ। ਇਸ ਪਿਛੋਂ ਉਹਦੇ ਧੂਰ ਅੰਦਰੋਂ ਸੁੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਗ ਪਈਆਂ। ਫੌਜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਸਾਧਾਰਨ ਦਾਲ-ਰੋਟੀ ਖਾ ਕੇ ਉਹ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਦੌੜਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਉਹਦੇ ਅਫਸਰ ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਹਾਰ ਦੌੜਾਕ ਬਣਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵੇਖਦੇ, ਉਹਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਤੇ ਉਹ ਗਰਾਊਂਡ ਵਿਚ ਦੱਤਿਆ ਫਿਰਦਾ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹਦੇ ਸਾਥੀ ਸੌਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅੱਖ ਬਚਾ ਫੇਰ ਗਰਾਊਂਡ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਮੀਲ ਕੁ ਦੇ ਕਰੀਬ ਦੌੜਦਾ, ਫੇਰ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ, ਫੇਰ ਦੌੜਦਾ, ਫੇਰ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ। ਉਹਨੂੰ ਕੋਈ ਬਾਕਾਇਦਾ ਸਿਖਲਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲ ਰਹੀ। ਆਖਿਰ ਬੱਕਿਆ ਟੁੱਟਿਆ ਉਹ ਮੰਜ਼ੀ ਹੇਠਾਂ ਪਲੇਟ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਰੋਟੀ ਖਾ ਕੇ ਸੌਂ ਜਾਂਦਾ।

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਹਦੀ ਦੌੜ ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਗਈ। ਸਰੀਰ ਜ਼ੋਰ ਫੜਦਾ ਗਿਆ ਤੇ ਦਮ ਹੋਰ ਪੱਕਦਾ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਸੈਟਿੰਟ ਦੇ ਦੌੜ-ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਮੁੱਚੀ ਫੌਜ ਦੇ ਦੌੜ-ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਹ ਮੂਹਰੇ ਆਉਣ ਲੱਗਾ। ਉਹਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ

ਵਪੀਆ ਦੌੜਾਕ ਸਨ—ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਵੇਂ ਉਠਦੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਈਰਖਾ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਆਪਣੀ ਧੁਨ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ। ਗਰਾਊਂਡ ਉਹਦੇ ਲਈ ਰੱਬ-ਘਰ ਬਣ ਗਿਆ ਤੇ ਦੌੜਨਾ ਨਿੱਤਨੇਮ। ਦੌੜਦਿਆਂ ਵਧੇਰੇ ਜੋਰ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਉਹ ਕਈ

ਵਾਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹਨੇ ਦੌੜਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।

1956 ਵਿਚ ਮੈਲਬੋਰਨ ਦੀਆਂ ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਭਾਰਤੀ ਟੀਮ ਵਿਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਅਸਲੀ ਪਤਾ ਉਹਨੂੰ ਮੈਲਬੋਰਨ ਜਾ ਕੇ ਹੀ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਟੇਡੀਅਮ ਵੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਜੇਤੂਆਂ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਸਨਮਾਨ ਉਹਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਕੁਤਕੁਤਾਤੀਆਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗਾ। ਉਥੇ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਦੌੜਾਂ ਵਿਚ ਹਾਰ ਗਿਆ ਪਰ ਅਗਾਂਹ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਨਵਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਲੈ ਕੇ ਮੁਕਿਆ।

ਤੀਜੀਆਂ ਏਸ਼ੀਆਈ ਖੇਡਾਂ 1958 ਵਿਚ ਟੋਕੋਓ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ। ਉਥੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਸਭ ਤੋਂ ਤਕੜਾ ਅਬਲੀਟ ਸਿਧ ਹੋਇਆ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਅਬਦੁਲ ਖਾਲਿਦ ਦੋ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੌੜ ਦਾ ਇਕ ਤੇਜ਼- ਤਰਾਰ ਦੌੜਾਕ ਸੀ। ਦੌੜ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਜਾਣ- ਪਛਾਣ ਕਰਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਮ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਵਾਂਗ ਫੜ੍ਹ ਮਾਰੀ, “ਏਸ ਸਿਖੜੇ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧੱਕਾ ਕਿਥੋਂ ਸਹਿਣਾ ਏ ?”

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋ-ਅੰਦਰੀ ਪੀ ਗਿਆ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਅਬਦੁਲ ਖਾਲਿਦ ਵਿਚੋਂ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਇਸ ਦੌੜ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦਾ ਉਹੀ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਕੜਾ ਅਬਲੀਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਆਸ ਸਨ ਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਦੇਹਾਂ ਨੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਫੀਤੇ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ। ਦੌੜ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਫੋਟੋ ਵੇਖਣ ਉਪਰੰਤ ਐਲਾਨ ਹੋਇਆ—ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਘਮ। ਸਾਰਾ ਸਟੇਡੀਅਮ ਹੱਲ-ਸ਼ੇਰੀ ਵਿਚ ਗੁੰਜ ਉਠਿਆ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹੌਝੂ ਵਹਿ ਨਿਕਲੇ। ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਗਣ-ਬੁਝਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਜੋ ਗੱਲ ਖੁਆਬ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਗਈ। ਜਾਪਾਨ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਉਹਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ, ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਹੋ ਗਈ।

1958 ਤੋਂ 60 ਤਕ ਉਹ ਏਨਾ ਘੁੰਮਿਆ ਕਿ ਵਤਨ ਲਈ ਤਰਸ ਜਾਂਦਾ। ਉਦੋਂ ਉਹਦਾ

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਨਿਰਲੇਪ	: ਰਹਿਤ, ਪਰੇ
ਰੱਬ-ਘਰ	: ਰੱਬ ਦਾ ਘਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ
ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀ	: ਬਹੁਰੰਗੀ, ਬਹੁਤੇ ਰੰਗਾਂ ਵਾਲੀ
ਕਿਆਸ	: ਅੰਦਰੋਜ਼ੀ, ਅਨੁਮਾਨ, ਅਟਕਲ
ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ	: ਵਾਹ-ਵਾਹ ਖੁਆਬ
	: ਸੁਪਨਾ

ਅੰਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਨਮਾਇੰਦਿਆਂ: ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ

ਮੁੱਖ ਟਿਕਾਣਾ ਲੰਡਨ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਲੱਭਿਆਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਭਦਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਦੌੜਕ ਹਗਾਏ। ਫਿਰ ਇੰਡੋ-ਪਾਕਿ ਮੀਟ ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਹੋਈ, ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਾਤ-ਕੁਮੀ ਦੇ ਨੇਤੇ। ਉਥੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਇੰਚਾਂ-ਫੁੱਟਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫਾਸਲੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਥਮ ਆਇਆ ਤੇ ਅਨਾਉਂਸਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਦੌੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਉੱਡ ਕੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ‘ਫਲਾਇੰਗ ਸਿੰਘ’ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਉਦੋਂ ਤੋਂ ‘ਫਲਾਇੰਗ ਸਿੰਘ’ ਦਾ ਝਿਤਾਬ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁਤਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ

ਵਿਚ ਪਦਮ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਜੀਵਨੀ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਫਲਾਇੰਗ ਸਿੰਘ-ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ’ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਛੋਜੀ ਅਥਲੀਟਾਂ ਦੀ ਟੀਮ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਬਣਾ ਕੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਦੌਰੇ ਉੱਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦੌਰੇ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਦੌੜ ਦੇ ਕਾਫੀ ਸਖ਼ਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੇਸ਼ ਆਏ। ਸਵੀਡਨ ਵਿਚ ਦੌੜਦਿਆਂ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੌੜ ਪਹਿਲੇ ਉਲੰਪਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਜਿਨ੍ਹੇ ਸਮੇਂ, ਭਾਵ 45.9 ਸੈਕਿੰਡ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਪੇਰਿਸ ਵਿਚ ਦੌੜਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ 45.8 ਸੈਕਿੰਡ ਟਾਈਮ ਕੱਢਿਆ। ਉਹਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਲੰਪਿਕ ਜਿਤ ਲਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਧਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੇਵਲ 400 ਮੀਟਰ ਹੀ ਦੌੜੇਗਾ ਤੇ 200 ਮੀਟਰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਹਨੂੰ ਦਗਾ ਦੇ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦੋ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੌੜਦਾ ਤਾਂ ਰੋਮ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਗਮਾ ਜ਼ਰੂਰ ਜਿੱਤਦਾ।

ਰੋਮ ਦੀ ਦੌੜ ਪਿਛੋਂ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੱਖੀਰ ਦੋਸਤਾਂ, ਮਿਤਰਾਂ ਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਸੇ ਦੇਣ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਪਿਛੋਂ ਉਹ ਸੰਭਲ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬੂਟ (ਸਪਾਈਕਸ) ਪਹਿਨ ਲਏ ਤੇ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਜਾ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ।

1962 ਵਿਚ ਜਕਾਰਤਾ ਵਿਖੇ ਚੌਥੀਆਂ ਏਸ਼ਿਆਈ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਗਮੇ ਜਿੱਤੇ। 1964 ਦੀਆਂ ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਅੜੀਰ ਟੋਕਿਓ ਦੀ ਉਲੰਪਿਕ ਦੌੜ ਦੌੜਨ ਪਿੱਛੋਂ ਦੌੜ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਰਿ ਕੇ ਕਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਬੂਟ ਕਿਲੀ ਉੱਤੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਵੰਗਾਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਆਵੇ ਕੋਈ ਨਿਤਰੇ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

ਟਿੱਪਣੀ

ਇਹ ਜੀਵਨੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬੋਧ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਅੱਕੜਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਮਹਾਨ ਖਿਡਾਰੀ ਬਣਿਆ। ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਇਆ ਸਿਰ ਉਤੋਂ ਉਠ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਨੇ ਉਹਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਖੇ ਵੇਲੇ ਸਦਾ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਬੁਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਪਰ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਇਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਤ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਉਸ ਵਿਚ ਦੌੜਨ ਦਾ ਚਾਅ ਜਾਗਿਆ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਦੌੜ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖੂਦਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੌੜ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੌੜ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਰਿਕਾਰਡ ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਅਥਲੀਟਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਬਣੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਭਿਆਸ

1. ਦੱਸੋ ਖਾਂ ਤਲਾ :

- (i) ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿੰਨੇ ਦੌੜ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ 'ਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕਿੰਨੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ?
- (ii) ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿਚ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੰਧੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ?
- (iii) ਮੈਲਬਰਨ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ?
- (iv) 1958 ਦੀਆਂ ਟੋਕੀਓ ਏਸ਼ੀਆਈ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਮੂਹਰੇ ਕਿਹੜਾ ਖਿਡਾਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੁਨੌਤੀ ਸੀ।
- (v) ਕਿਹੜੀ ਦੌੜ ਜਿੱਤਣ ਪਿੱਛੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ-ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਹੋ ਗਈ?
- (vi) ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 'ਫਲਾਇੰਗ ਸਿੱਖ' ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲਿਆ?
- (vii) ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਕਿਹੜੀ ਦੌੜ ਕਾਰਨ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ?
- (viii) ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੌੜ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਦੋਂ ਆਖੀ ?

ਆਉ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰੀਏ

ਓ. ਪਾਠ ਤੋਂ ਅੱਗੇ

- ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗ ਇਕ ਤੇਜ਼-ਤਰਾਰ ਦੌੜਾਕ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਖੇਡ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ? ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਲਿਖੋ।
- ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਖਿੜਾਰੀ ਬਾਰੇ ਇਕ ਲੇਖ ਲਿਖੋ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤੇ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲੇ ਗੁਣ ਹੋਣ।
- ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ? ਇਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰਪੂਰ ਲੇਖ ਲਿਖੋ।
- ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਉਪਰ ਬਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ।

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾ ਕੇ ਲਿਖੋ :

- ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦੌੜੋ
- ਦੌੜਦੇ ਦੌੜਦੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਾਹ ਪੱਕ ਗਿਆ
- ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਨਾ ਦੌੜਦਾ
- ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਖੇ ਦੌੜ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਟੋਕੀਓ ਲਾਹੌਰ ਪੈਰਿਸ

ਓ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਲਿਖੋ :

- ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਭਰਾ ਵੱਡਾ ਮੁਲਤਾਨ ਵਿਚ ਫੌਜ ਸੀ।
- ਦੌੜਿਆ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਵਿਚ ਉਲੰਪਿਕ।
- ਬੁਟ ਵਾਲੇ ਕਿੱਲਾਂ ਪਾ ਕੇ ਸੀ ਦੌੜਦਾ ਉਹ।
- ਮੁੰਡੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਿਚ ਰਾਹ ਦੇ ਹੀ ਦੇਣਾ ਛੱਡ ਹੈ।
- ਦੌੜ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ਸੀ ਉੱਡ ਕੇ।

ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਖਾਲੀ ਥਾਵਾਂ ਭਰੋ :

- ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ... ਅਬਦੂਲ ਖਾਲਿਦ ਵਿਚਕਾਰ ਸਖ਼ਤ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ।
- ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ... ਜਨਮ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ ... ਹੋਇਆ।
- ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਕਰਾਸ ਕੰਟਰੀ ਵਿਚ ... ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਆਇਆ।
- ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ... ਮੀਟਰ ਦੌੜ ਛੱਡਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ।
- ... ਜਾ ਕੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਰੰਗ-ਬਿਰੰਗੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ।

ਦਾ	ਤੇ
ਵਿਖੇ	ਛੇਵੇਂ
ਵਿਦੇਸ਼	200